

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ Π.Κ.Μ.

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΔΙΑΓΕΝΕΑΚΗ ΔΡΑΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑ Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ, ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΗΦΗ, Μ.Φ.Η. ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΔΑΠ ΤΗΣ Π.Κ.Μ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΔΡ ΤΣΑΝΤΑΛΗ ΕΛΕΝΗ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ ΟΛΟΥ Ή ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ Ή ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ Ή ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΕ ΜΕΣΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΤΥΩΣΗΣ ΓΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ Νόμος 4481/2017

Στα πλαίσια των δράσεων της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (Π.Κ.Μ.) και συγκεκριμένα του Τμήματος Κοινωνικής Μέριμνας, της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Π.Κ.Μ. και της Αντιπεριφέρειας Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εντάσσεται η διαγενεακή δράση με θέμα **την καθημερινότητα των ηλικιωμένων, τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν και τη συμβολή όλων των μελών της οικογένειας στην διαχείρισή τους**. Έτσι ηλικιωμένοι από όλα τα Κ.Η.Φ.Η. της Π.Κ.Μ., αλλά και φιλοξενούμενοι στις Μονάδες Φροντίδας Ηλικιωμένων (Μ.Φ.Η.) της Π.Κ.Μ. έγραψαν παραμύθια ή διηγήματα για παιδιά ηλικίας 3-18 ετών με τη βοήθεια του προσωπικού τους, τα οποία διαβάστηκαν αρχικά στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης (Κ.Δ.ΑΠ) του Δ. Θεσσαλονίκης σε παιδιά ηλικίας 5-12 ετών για να ενημερωθούν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ή πρόκειται να αντιμετωπίσουν οι παππούδες τους και να συμβάλουν όλα τα μέλη της οικογένειας ή και να προτείνουν λύσεις στη διαχείρισή τους, κάποιες από τις οποίες ενσωματώθηκαν στα παραμύθια. Στο όλο εγχείρημα βοήθησαν και οι φοιτητές του τμήματος Ψυχολογίας του Α.Π.Θ. που κάνουν πρακτική στην Π.Κ.Μ. υπό την εποπτεία της Δρ. Τσάνταλη Ελένης, Γνωστικής νευροψυχολόγου, που έχει αναλάβει την διοργάνωση, επιστημονική επιμέλεια και τη διαχείριση του συγκεκριμένου προγράμματος. Η Π.Κ.Μ. θα αναρτήσει σταδιακά τα παραμύθια στην ιστοσελίδα της στην ενότητα Υγεία και Κοινωνική αλληλεγγύη [Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας - Διαδικτυακή πύλη της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας](#) και θα δημιουργήσει και audio book με τα παραμύθια για όσους δεν μπορούν να διαβάσουν ή δεν έχουν κατακτήσει ακόμη την δεξιότητα της ανάγνωσης. Έτσι με απλό και διαδραστικό τρόπο μαθαίνουν μικροί και μεγάλοι για τις ασθένειες της τρίτης ηλικίας και τι μπορεί να κάνει ο καθένας από τη δική του σκοπιά για την διαχείριση της ασθένειας.

Ευχαριστούμε όλους, μικρούς και μεγάλους, εθελοντές και προσωπικό των Κ.Η.Φ.Η, των Μ.Φ.Η. και των Κ.Δ.ΑΠ για τη συνεισφορά και τη συνεργασία τους. Η παρακάτω μυθοπλασία παρουσιάζει μια ψυχική διαταραχή που λέγεται διπολική και προορίζεται για

ενημέρωση παιδιών προεφηβικής και εφηβικής ηλικίας. Συνεργάστηκαν για τη συγγραφή του οι φιλοξενούμενοι της Μ.Φ.Η. της Αρναίας *Ίδρυμα Αγάπης - ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ* με τη βοήθεια του προσωπικού τους και του Γυμνασίου Αρναίας.

ΘΕΜΑ: ΔΙΠΟΛΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΜΕ ΨΥΧΩΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΗΛΙΚΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ : από 9 έως 15

‘Από το δυνατό γέλιο ...στο ανέκφραστο συναίσθημα’

Παραμονές Χριστουγέννων....

Σε μια όμορφη ορεινή πόλη της Χαλκιδικής, την Αρναία, ο χειμώνας είχε μπει για τα καλά. Το χιόνι έπεφτε πυκνό και σκέπαζε τους δρόμους, τα δέντρα και τις στέγες των σπιτιών.

Λίγο έξω από το χωριό δύο αδέρφια, ένα αγόρι και ένα κορίτσι, τυλιγμένα με κασκόλ και σκούφους, περπατούσαν με προσεκτικά βήματα για να μην γλιστρήσουν στον ανηφορικό δρόμο που οδηγούσε στο γηροκομείο της περιοχής. Κρατούσαν σφιχτά στα χέρια τους μουσικά όργανα. Κιθάρα ο Γιάννης και ακορντεόν η Ακριβούλα. Εικόνα παράξενη για μια τέτοια χιονισμένη μέρα.

Το πρωί τα μεγάφωνα του δημαρχείου ανακοίνωσαν ότι τα σχολεία θα παρέμεναν κλειστά λόγω της κακοκαιρίας. Τί μεγάλη χαρά και ανακούφιση για τους μαθητές! Θα περνούσαν τη μέρα τους παίζοντας χιονοπόλεμο και κάνοντας τσουλήθρα στο χιόνι.

Και όμως, σήμερα τα παιδιά της τάξης τους, της Στ' Δημοτικού, είχαν προγραμματίσει να επισκεφτούν το γηροκομείο της περιοχής τους για να φέρουν στους παππούδες και στις γιαγιάδες το μήνυμα της γέννησης του Χριστού. Τους είχαν επισκεφθεί και πέρυσι τέτοια ημέρα. Ακόμα θυμούνται τη χαρά και τη συγκίνηση στα πρόσωπά τους.

«Θα πάμε μόνοι μας στο γηροκομείο» σκέφτηκαν τα δύο αδέρφια. «Θα τους κάνουμε έκπληξη. Σίγουρα δεν θα μας περιμένουν με τέτοιο άσχημο καιρό!»

Με αυτές τις σκέψεις συνέχισαν να ανηφορίζουν, ώσπου ξεπρόβαλε το γηροκομείο, μέσα σε ένα κατάλευκο από το χιόνι πευκοδάσος. 'Θεέ μου, τί ομορφιά! Σκέτη ζωγραφιά!

αναφώνησαν τα παιδιά.

Τα πρόσωπα των ηλικιωμένων φωτίστηκαν, μόλις είδαν τα παιδιά.

-Καλέ, πώς ήρθατε με τέτοιο καιρό; ρώτησαν απορημένοι. Ελάτε γρήγορα μέσα να ζεσταθείτε!

Μπαίνοντας, ένωσαν αμέσως ζεστασιά βλέποντας τα λαμπιόνια του χρι-στουγεννιάτικου δέντρου και μυρίζοντας τα αρώματα των χριστουγεννιάτικων γλυκών.

-Ποιοί ήρθαν; ακούστηκε ξαφνικά μια δυνατή φωνή από το διπλανό δωμάτιο. Στην πόρτα ξεπρόβαλε μια χαμογελαστή γιαγιούλα. Κρατούσε στα χέρια της μια περπατούρα και στηριζόμενη πάνω της, προσπαθούσε να περπατήσει βιαστικά προς τα παιδιά.

-Πρόσεχε κυρία Αναστασία! Μην περπατάς τόσο γρήγορα, θα πέσεις, ακούστηκε να της λέει μια κυρία, που τα παιδιά κατάλαβαν, από την άσπρη της ποδιά, ότι ήταν νοσοκόμα.

Η ηλικιωμένη σαν να μην άκουγε τίποτε, συνέχισε να πηγαίνει βιαστικά προς το μέρος των παιδιών, με ένα πλατύ χαμόγελο.

-Ελάτε να καθίστε με μένα παιδιά μου! Φώναξε η ηλικιωμένη. Τί όμορφα που είστε! τους έλεγε και τα αγκάλιαζε σφιχτά, πειράζοντας τα μαλλιά τους και τα ρούχα τους

-Ήρθατε να μας πείτε τα κάλαντα; - Καλήν Εσπέραν Άρχοντες και αν είναι ορισμός σας, Χριστού τη Θεία Γέννηση να πω στ' αρχοντικό σας- άρχισε να τραγουδάει μόνη της.

-Εμπρός παιδιά, συνέχισε, τραγουδήστε και εσείς, μην ντρέπεστε. Μπράβο-ζήτω φώναζε, χειροκροτώντας δυνατά, ενώ το γέλιο της και αυτό δυνατό, αντηχούσε στο σαλόνι.

Τα παιδιά προς στιγμήν ξαφνιάστηκαν από τον

ενθουσιασμό και την υπερβολική χαρά της ηλικιωμένης. Στη συνέχεια όμως παρασύρθηκαν από τον ενθουσιασμό της και άρχισαν να τραγουδούν και αυτά, γεμίζοντας το χώρο με τις μελωδικές φωνές τους.

Παρατήρησαν τους υπόλοιπους ηλικιωμένους. Κάποιοι από αυτούς είχαν βουρκωμένα μάτια, άλλοι χαμογελούσαν με νοσταλγία. Σίγουρα θα θυμούνται τα παιδικά τους χρόνια, σκέφτηκαν. Όταν και εκείνοι έλεγαν στα χωριά τους τα κάλαντα.

-Ελάτε πάμε όλοι μαζί! συνέχιζε να φωνάζει δυνατά η κα Αναστασία, χτυπώντας τις χορδές της κιθάρας.

Κάποιοι ηλικιωμένοι φάνηκαν να δυσανεστούνται από τις φωνές-τσιρίδες της και έπιαναν το κεφάλι τους, προτρέποντάς την να σταματήσει.

-Θέλουμε την ησυχία μας, δεν αντέχουμε τον θόρυβο, έλεγαν. Στο τέλος όμως συμμετείχαν όλοι στο τραγούδι. Στην αρχή σιγοτραγουδούσαν διστακτικά, αλλά στη συνέχεια οι φωνές δυνάμωσαν. Η κα Αναστασία τους είχε παρασύρει όλους! Έγιναν όλοι μια παρέα! Φαίνεται ότι είχαν συνηθίσει τις έντονες αντιδράσεις της. «Τελικά έχει πολλή πλάκα αυτή η γιαγιούλα», σκέφτηκαν τα παιδιά.

-Ελάτε καλά μου παιδιά, ακούστηκε και πάλι η κα Αναστασία. Πείτε μας και άλλα τραγουδάκια να τα ακούσουν και τα μωρά μου!

-Ποια μωρά; Ρώτησαν απορημένα τα παιδιά.

-Μα αυτά που έχω στην κοιλιά μου, απάντησε με φυσικότητα η ηλικιωμένη. Δεν βλέπετε ότι είμαι έγκυος;

Τα παιδιά τα έχασαν και κάτι σιγοψιθύρισαν μεταξύ τους.

-Ναι, συνέχισε η κα Αναστασία, σας ακούν και χαίρονται και αυτά. Τραγουδούν και χορεύουν μαζί σας. Δεν βλέπετε πώς κουνιέται η κοιλιά μου;

-Τί είναι αυτά που λες, Αναστασία, πετάχτηκε μία γριούλα που καθόταν στον απέναντι καναπέ. Πού ακούστηκε να είσαι έγκυος σε αυτή την ηλικία; Οι γιαγιάδες δεν κάνουν παιδιά!

-Σταμάτα, της φώναξε η κα Αναστασία, εκνευρισμένη. Δεν ξέρεις εσύ. Ο Θεός μόνο ξέρει!

Η νοσηλεύτρια έκανε νόημα στα παιδιά να συνεχίσουν το πρόγραμμά τους. Έτσι όλοι μαζί, ακόμη πιο δυνατά αυτή τη φορά, συνέχισαν το τραγούδι τους.

Όταν πλέον τελείωσαν με το πρόγραμμά τους, ο Γιάννης ρώτησε:

-Κα Αναστασία έχετε και άλλα μεγαλύτερα παιδιά;

-Όχι, απάντησε η ηλικιωμένη, βγάζοντας έναν δυνατό αναστεναγμό. Δεν μου χάρισε παιδιά ο Θεός. Και πόσο ήθελα ένα παιδάκι! Τα αγαπώ πολύ τα παιδιά! Μου τα έδωσε όμως τώρα, συμπλήρωσε, κοιτάζοντας προς τον ουρανό. Είναι δίδυμα, ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Θα σας καλέσω στη βάφτιση, παιδιά μου. Ζήτω! φώναξε και πάλι, χτυπώντας δυνατά παλαμάκια. Τα παιδιά κατάλαβαν ότι κάτι

δεν πήγαινε καλά. Παρόλα αυτά δεν ρώτησαν κάτι εκείνη την ημέρα για την γριούλα.

Η ώρα πέρασε χωρίς να το καταλάβουν και κάποια στιγμή ο Γιάννης με την Ακριβή αποφάσισαν να φύγουν. Η κα Αναστασία τα αγκάλιασε σφιχτά και δεν τα άφηνε να φύγουν.

-Καθίστε ακόμη λίγο, να πούμε και άλλα τραγούδια! Πόσο ωραία περνάμε! Σας αγαπώ πολύ! φώναζε. Καθίστε να φάμε ωραία φαγητά, κουνέλι με κρεμμύδια, πετεινό στο φούρνο, σπανακόπιτα και σαλμαδάκια. Μου τα έστειλε η αδελφή μου από το χωριό.

«Τα παιδιά πρέπει να φύγουν κα Αναστασία» παρενέβη η νοσηλεύτρια. «Ρίχνει πολύ χιόνι και οι γονείς τους θα ανησυχούν».

«Θα ξανάρθουμε να σας δούμε σύντομα» της υποσχέθηκαν τα παιδιά και άρχισαν να κατεβαίνουν τις σκάλες.

Η νοσηλεύτρια τα συνόδευσε και αντιλαμβανόμενη ότι είναι γεμάτα απορίες με όσα είδαν και άκουσαν, σχολίασε.

-Παιδιά μου, σε κάποιους ανθρώπους συμβαίνει ορισμένες φορές να επιθυμούν κάτι τόσο πολύ στη ζωή τους, με όλη τους την ψυχή, που στο τέλος πιστεύουν ότι γίνεται πραγματικότητα. Κάτι τέτοιο συνέβη και στην κα Αναστασία, εξ αιτίας της μεγάλης επιθυμίας της να αποκτήσει παιδί.

Η ηλικιωμένη βγήκε στο μπαλκόνι παρά το τσουχτερό κρύο για να χαιρετήσει τα δύο αδέρφια. «Γεια σας! γεια σας!» τους φώναζε δυνατά, κουνώντας τα χέρια της. «Θα σας περιμένω! Να μας ξανάρθετε. Θα έχω γεννήσει μέχρι τότε.» Έμεινε στο μπαλκόνι ώσπου τα παιδιά δεν φαίνονταν πια από το πυκνό χιόνι.

Πέρασαν μέρες από τότε. Τα χιόνια έλιωσαν και τα δύο αδέρφια πήραν και πάλι το δρόμο για το γηροκομείο, τηρώντας, την υπόσχεση που είχαν δώσει στους ηλικιωμένους.

Έμαθαν ότι εκείνη την ημέρα η κα Αναστασία είχε γενέθλια. Γινόταν 82 ετών. Ζήτησαν από τη μητέρα τους να φτιάξει μια όμορφη τούρτα και να τα πάλι χαρούμενα στην πόρτα του γηροκομείου 'Ιδρυμα Αγάπης'.

Όταν όμως μπήκαν στο σαλόνι διαπίστωσαν αμέσως ότι δεν ήταν εκεί η κα Αναστασία. Αφού χαιρέτησαν τους υπόλοιπους ηλικιωμένους, την αναζήτησαν. Ήταν η ψυχή της παρέας.

-Θα πάω να την φωνάξω, είπε η Νοσοκόμα. «Ελπίζω να βγει από το δωμάτιό της. Δεν έχει πολύ διάθεση σήμερα».

«Κα Αναστασία», άκουσαν τη Νοσοκόμα να της λέει. «Σήκω, σε παρακαλώ, να βγούμε στο σαλόνι, έχεις επισκέψεις».

-Δεν μπορώ, ακούστηκε από το δωμάτιο μια αδύναμη φωνή. Αφήστε με ήσυχη. Δεν βλέπετε πως είμαι; Τα χάλια μου έχω. Πονάει η μέση μου, η πλάτη μου, το κεφάλι μου, όλο μου το σώμα. Για επισκέψεις είμαι εγώ; είπε γκρινιάζοντας.

-Μα ήρθαν τα αγαπημένα σου παιδιά από το σχολείο να σε δουν. Σου έφεραν και τούρτα για τα γενέθλιά σου, αποκρίθηκε η νοσοκόμα.

Καμία απάντηση από μέρους της.

-Δυστυχώς, παιδιά μου η κα Αναστασία δεν μπορεί να βγει, άκουσαν την νοσοκόμα να τους λέει.

-Μα τί έχει; Είναι άρρωστη, ανησυχήσαμε έτσι που την ακούσαμε, ρώτησαν γεμάτα αγωνία. Τα παιδιά

-Δεν συμβαίνει κάτι πολύ σοβαρό, απάντησε η Νοσοκόμα. Δεν έχει καθόλου διάθεση σήμερα. Μην στεναχωριέστε παιδιά μου. Ελάτε να κόψουμε την τούρτα με τους υπόλοιπους ηλικιωμένους και έρχεστε άλλη φορά να ευχηθείτε στην κα Αναστασία.

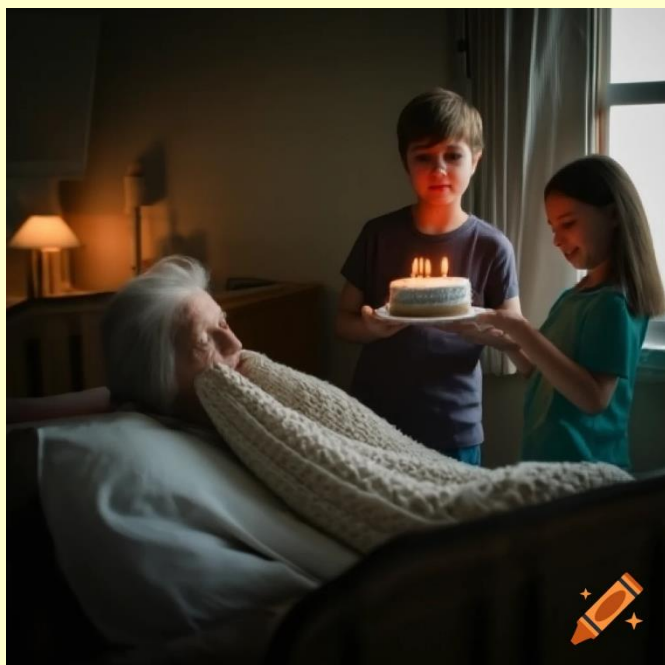
-Μα εμείς γι' αυτήν φέραμε την τούρτα. Και τα γενέθλιά της είναι σήμερα. Μας επιτρέπετε, σας παρακαλούμε να μπούμε στο δωμάτιό της; Ίσως αν μας δει να θελήσει να σηκωθεί.

-Δεν υπάρχει πρόβλημα παιδιά. Μπορείτε να μπειτε, είπε η νοσοκόμα. Μόνο αν σας πει κάτι αρνητικό μην στεναχωρηθείτε. Δεν έχει να κάνει με εσάς. Σύμφωνα; Ωφείλεται στην ψυχική ασθένεια που έχει. Λέγεται διπολική διαταραχή με ψυχωσικά στοιχεία.

-Τι ασθένεια είναι αυτή; Ρώτησαν τα παιδιά δεν την έχουμε ξανακούσει.

- Θα προσπαθήσω να σας εξηγήσω με απλά λόγια, απάντησε η νοσοκόμα. Αυτή η ψυχική διαταραχή, που ίσως δεν είναι τόσο γνωστή σε όλους, χαρακτηρίζεται από εναλλαγές στη διάθεση και τα συναισθήματα. Ο ασθενής δηλαδή έχει διακυμάνσεις στη διάθεσή του. Άλλοτε βιώνει περιόδους με επεισόδια μανίας, δηλαδή παρουσιάζει πολύ ανεβασμένη διάθεση, ευφορία, πολυλογία, διέγερση, ευερεθιστικότητα, υπερβολική όρεξη για φαγητό, δυστυχώς μαζί με άλλα δυσάρεστα ψυχωσικά συμπτώματα, όπως ψευδαισθήσεις και παραληρητικές

ιδέες (νόμιζε ότι ήταν έγκυος). Έτσι είδατε την κα Αναστασία την προηγούμενη φορά. Άλλοτε πάλι έχει περιόδους κατάθλιψης με πεσμένη διάθεση, έντονη θλίψη, μειωμένη ενέργεια και όρεξη για φαγητό, έντονο αίσθημα κούρασης, και δυστυχώς, κάποιες φορές και τάσεις αυτοκτονίας. Δεν θέλει τη ζωή του. Έτσι θα δείτε την κα Αναστασία, σήμερα.

Τα παιδιά στεναχωρήθηκαν και μπήκαν διστακτικά στο δωμάτιο. Είδαν την κα Αναστασία ξαπλωμένη στο κρεβάτι με την κουβέρτα να σκεπάζει σχεδόν όλο το πρόσωπό της. Παραλίγο να μην τη γνωρίσουν. Πού είναι η χαμογελαστή γιαγιούλα, αυτή που τους έκανε να γελάν με τις φωνές και τα αστεία της; Σήμερα το πρόσωπό της είναι μελαγχολικό, τα μάτια της σχεδόν κλειστά, το βλέμμα της απλανές.

Την πλησίασαν και τα δυο μαζί.

- Γεια σας κα Αναστασία, της είπε με ήρεμη φωνή η Ακριβούλα. Μας θυμάστε; Είχαμε έρθει να σας δούμε και τα Χριστούγεννα. Μάθαμε ότι έχετε γενέθλια σήμερα και σας φέραμε τούρτα. Μας είπαν ότι γίνεστε 82 ετών.

-Δεν έλαβε καμία απάντηση. Δεν βγήκε από την κουβέρτα, δεν έστρεψε το βλέμμα της καν να τα κοιτάξει.

-Δεν πειράζει που δεν βγαίνετε έξω στο σαλόνι, συνέχισε ο Γιάννης. Θα σβήσουμε τα κεράκια εδώ στο κρεβάτι. Θα σας βοηθήσουμε εμείς να καθίσετε. Ελάτε, σιγά, σιγά θα τα καταφέρουμε.

Με απαλές και αργές κινήσεις την βοήθησαν να σηκωθεί και να καθίσει στο κρεβάτι. Ήταν αμίλητη και ανέκφραστη, χωρίς τον ενθουσιασμό της προηγούμενης φορές. Της έδειξαν την τούρτα.

-Σας αρέσει; τη ρώτησαν. Την έφτιαξε η μητέρα μας για σας. Θα σβήσουμε μαζί τα κεράκια, αν θέλετε.

Η ηλικιωμένη με δυσκολία έγνεψε καταφατικά. Τα παιδιά άρχισαν να τραγουδούν «Να ζήσεις κα Αναστασία και Χρόνια Πολλά.....» Ένα ελαφρύ χαμόγελο φάνηκε στο πρόσωπό της.

-Ευχαριστώ πολύ, ψέλλισε, σχεδόν ανέκφραστα.

-Αφού την τακτοποίησαν πρώτα στο κρεβάτι της, τα δύο αδέρφια αποχαιρέτησαν την ηλικιωμένη, ευχαριστημένα που της προσέφεραν λίγες στιγμές χαράς.

Από εκείνη την ημέρα τα παιδιά επισκέπτονταν συχνά το γηροκομείο. Και κάθε φορά που ανηφόριζαν στον μεγάλο δρόμο αναρωτιούνταν. «Άραγε η κα Αναστασία θα έχει σήμερα τα κέφια της; Και να μην έχει διάθεση όμως, δεν πειράζει καθόλου. Εμείς ξέρουμε τον τρόπο να την κάνουμε να χαμογελάσει έστω και για λίγο!».

Συνεργάστηκαν οι φιλοξενούμενοι της Μ.Φ.Η. με τη βοήθεια του προσωπικού και το Γυμνάσιο Αρναίας, Χαλκιδικής.

Επιστημονική επιμέλεια

Δρ. Τσάνταλη Ελένη

Γνωστική Νευροψυχολόγος

ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΑΠΗΣ – ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ
ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ
ΑΡΔΑΜΑΡΙΟΥ

Πρόεδρος: Σεβ. Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Αντιπρόεδρος – Διευθυντής: Αρχιμ. Δωρόθεος Ζέρβας, Γενικός Αρχιερ. Επίτροπος

Γραμματέας: Απόστολος Ζήσης

Ταμίας: Ραγιάς Θεοδόσιος

Μέλος: Παν. Αρχιμ. Ευστράτιος Λιασής

Μέλος: Πανιώρας Κωνσταντίνος

Μέλος: Πινακίδης Νικόλαος

Κοινωνική Λειτουργός: κ. Έλένη Βούλγαρη

ΠΑΡΟΧΕΣ

- Διαμονή σε ένα ευχάριστο και ασφαλές περιβάλλον
- Προσωπική φροντίδα και υγιεινή
- Νοσηλευτική Φροντίδα
- Ιατρική παρακολούθηση από τον ιατρό της μονάδας
- Κλήση συνεργαζόμενων ιατρών όλων των ειδικοτήτων όταν παραστεί ανάγκη
- Μέριμνα για ιατρικές εξετάσεις, μεταφορά στο νοσοκομείο ή σε διαγνωστικά κέντρα
- Φυσικοθεραπεία – Κινησιοθεραπεία
- Διαιτολόγια ανάλογο με τις παθήσεις των ωφελουμένων
- Χορήγηση φαρμάκων – Οργανωμένο φαρμακείο
- Πρόγραμμα ατομικής υγιεινής και φροντίδας (πλύσιμο- τακτοποίηση και οργάνωση του προσωπικού τους χώρου με τοποθέτηση προσωπικών αντικειμένων)
- Ψυχολογική στήριξη των φιλοξενούμενων και των οικογενειών τους
- Ψυχαγωγία–εκδρομές-εκδηλώσεις
- Δυνατότητα εκτέλεσης θρησκευτικών καθηκόντων
- Κατάρτιση προγραμμάτων απασχόλησης με ομαδικές δραστηριότητες που ενδυναμώνουν τις ατομικές δεξιότητες των ωφελουμένων, συμβάλλουν στην ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων και δημιουργούν φιλικές σχέσεις μεταξύ τους.
- Ομάδα χειροτεχνίας – ζωγραφικής
- Ομάδα μουσικής-χορωδίας
- Ομάδα συζήτησης–σχολιασμού (βιβλία-ταινίες-εφημερίδες)
- Ομάδα γυμναστικής με χρήση οργάνων (κορδέλες, στεφάνι, μπάλες, βαράκια κ.τ. λ.)
- Ομάδα παιχνιδιών (τάβλι, παζλ, παιχνίδια μνήμης κ.α.)
- Ομάδα κεντήματος κ.α.
- Κοινωνική ενσωμάτωση. (προγράμματα με Εθελοντές επαφές και συνεργασία με Συλλόγους, ΚΑΠΗ, Σχολικές μονάδες, Κοινωνικούς Φορείς)

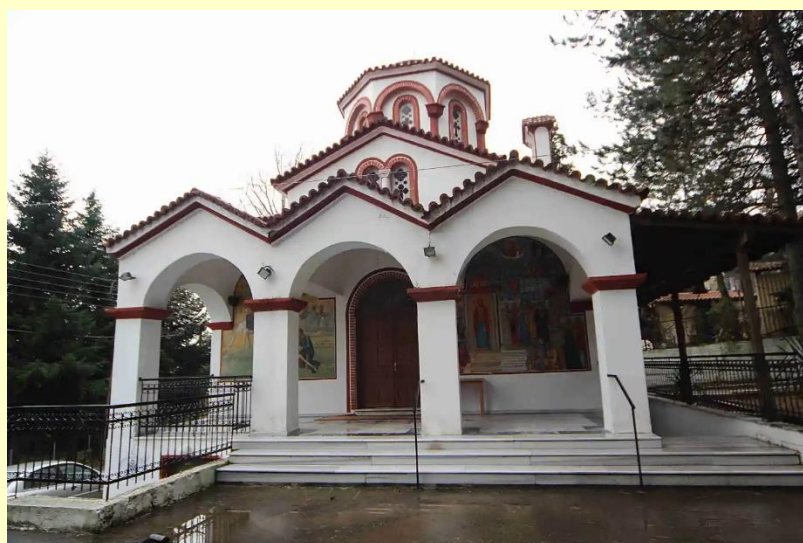
Διεύθυνση

ΙΔΡΥΜΑ ΑΓΑΠΗΣ – ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ

ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, Τ.Κ. 63074

EMAIL: idrimaagapis@gmail.com

ΤΗΛΕΦΩΝΟ – FAX: 23720-22938

Λίγα λόγια για τη διπολική διαταραχή

Η διπολική διαταραχή χαρακτηρίζεται από ακραίες εναλλαγές στη διάθεση, με επεισόδια μανίας και κατάθλιψης.

Κύρια Συμπτώματα

Επεισόδια Μανίας: Κατά τη διάρκεια αυτών των επεισοδίων, το άτομο μπορεί να βιώνει:

1. Υπερβολική ευφορία ή ευερεθιστότητα.
2. Αυξημένη ενέργεια και δραστηριότητα.
3. Μειωμένη ανάγκη για ύπνο.
4. Ταχεία σκέψη και ομιλία.
5. Εμπλοκή σε επικίνδυνες ή παράτολμες δραστηριότητες (π.χ. υπερβολικές δαπάνες).

Επεισόδια Κατάθλιψης: Σε αυτά τα επεισόδια, τα συμπτώματα περιλαμβάνουν:

1. Συνεχή θλίψη ή αίσθημα απελπισίας.
2. Απώλεια ενδιαφέροντος για δραστηριότητες που προηγουμένως ήταν ευχάριστες.
3. Αλλαγές στην όρεξη και στο βάρος.
4. Δυσκολία στη συγκέντρωση και στη λήψη αποφάσεων.
5. Σκέψεις αυτοκτονίας ή αυτοκτονικοί ιδεασμοί.

[διπολική διαταραχή συμπτώματα - Search](#)